

Sygn. akt IX W 1520/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 r. sprawy

M. Ł.

syna T. i B. z domu (...)

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że :

w dniu 12 lutego 2016 r., w K. Straży Miejskiej w O., będąc właścicielem pojazdu marki R. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy, wiadomości co do tożsamości użytkownika ww. pojazdu, który w dniu 07.12.2015 r. o godz. 11³⁵ w O. przy ul. (...) nie zastosował się do znaku (...) (...) zamieszkania” – zatrzymanie pojazdu poza miejscem do tego wyznaczonym

- tj. o czyn z art. **96 § 3 kw**

ORZEKA:

I. **obwinionego M. Ł.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **96 § 3 kw** skazuje go na **karę 200,- (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

M. Ł. obwiniony został o to, że: w dniu 12.02.2016r. w K. Straży Miejskiej w O., będąc właścicielem pojazdu m – ki R. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy wiadomości do tożsamości użytkownika ww pojazdu, który w dniu 07.12.2015r. o godz. 11.35 w O. przy ul. (...) nie zastosował się do znaku(...)„strefa zamieszkania” – zatrzymanie pojazdu poza miejscem do tego wyznaczonym tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Obwiniony mieszka w O. na ul. (...), pracuje dorywczo, jest (...), nikogo nie ma na utrzymaniu.

W dniu 7 grudnia 2015r. o godz. 11.35 w O. na ul. (...) ujawnione zostało przez strażników miejskich popełnienie wykroczenia polegające zaparkowaniu pojazdu m – ki R. o nr rej. (...) w strefie zamieszkania w miejscu do tego nie wyznaczonym.

W dniu 16.12.2015r ustalono w (...), iż właścicielem pojazdu jest A. Ł., która w dniu 28.12.2015r. oświadczyła, iż użytkownikiem pojazdu jest (...)M. Ł..

W dniu 2.02.2016r.wysłane zostało do obwinionego wezwanie do stawienia się w siedzibie Starzy Miejskiej w O. w związku podejrzeniem popełnienia wykroczenia z art. 97kw lub złożenia w terminie 7 dni od otrzymania wezwania wskazania kto kierował wskazanym pojazdem w określonym czasie i miejscu, jeśli kierującym nie był obwiniony. Korespondencja została podjęta w dniu 04.02.2016r. Obwiniony nie stawił się celem przesłuchania, nie wskazał również w przypisanym terminie osoby, która miałaby korzystać z pojazdu.

(dowody: zeznania świadka I. J. k. 30v, notatka urzędowa k. 1-2, 4, zawiadomienie k. 3wydruk z (...) k. 5-6wezwanie i potwierdzenie odbioru k. 10, 11,

Obwiniony odmówił składania jakichkolwiek wyjaśnień. Złożył wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 5§2 pkt 1,2,9 i 10 kpw (prawdopodobnie dotyczył on art. 5§1kpw).

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Bezspornym jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi co spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wyniesione wykroczenie. W obowiązującym stanie prawnym obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłaby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 kw. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej

odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13, uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP 16/14 z 30.09.2014 r, wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, w dniu 12.02.2016r. w K. Straży Miejskiej w O., będąc użytkownikiem pojazdu m – ki R. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy wiadomości do tożsamości użytkownika ww pojazdu, który w dniu 07.12.2015r. o godz. 11.35 w O. przy ul. (...) nie zastosował się do znaku (...)„strefa zamieszkania” – zatrzymanie pojazdu poza miejscem do tego wyznaczonym. Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralności obwinionego.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 200 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł.